

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 maja 2014 r.

DOLiS/DEC -457/14[...]

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. K. na przetwarzanie jej danych osobowych przez B. S.A. oraz Bi. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. K., zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez B. S.A. (zwany dalej Bankiem) oraz Bi. S.A. (zwane dalej Spółką).

W treści ww. skargi Skarżąca wskazała, iż w dniu [...] czerwca 1998 r. pomiędzy nią a Bankiem została zawarta umowa o prowadzenie rachunku [...] na czas nieokreślony. Skarżąca poinformowała również, że do ww. rachunku otrzymała kartę płatniczą [...] z przyznanym limitem debetowym w wysokości [...],- zł, jednakże rzeczywiste saldo przekraczało tę kwotę i sięgało [...],- zł, oraz że Bank wniósł powództwo o zapłatę, a Sąd Rejonowy [...] w wyroku z dnia [...] grudnia 2007 r. (sygn. akt [...]) przychylił się do podniesionego przez nią zarzutu przedawnienia i oddalił powództwo.

Skarżąca zarzuciła, że pomimo faktu, iż z treści uzasadnienia wyroku wynika, że termin przedawnienia roszczenia głównego oraz odsetek upłynął z końcem [...] marca 2004 r. w Spółce wciąż udostępniane są dane dotyczące zobowiązania objętego zapadłym wyrokiem.

Skarżąca wskazała, że w związku z powyższym żąda usunięcia danych udostępnianych w Spółce pod numerem identyfikacyjnym transakcji [...].

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) wszczął postępowanie administracyjne. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego ustalił następujące okoliczności.

1. Skarżąca zawarła z Bankiem umowę z dnia [...] czerwca 1998 r. o prowadzenie rachunku [...] (karta 46 akt sprawy) oraz złożyła wniosek z dnia [...] grudnia 1998 r. (karta 47 akt sprawy) o wydanie karty [...] rozliczanej w ciężar rachunku [...].
2. Bank w dniu [...] czerwca 2006 r. przekazał dane osobowe Skarżącej do Spółki w związku z zadłużeniem powstałym na rachunku [...], w ciężar którego była rozliczana karta płatnicza [...]. Rachunek ten został zamknięty w Banku z dniem [...] października 2009 r.
3. Spółka aktualnie przetwarza przekazane przez Bank dane osobowe Skarżącej dotyczące bezumownego debetu na rachunku (nr identyfikacyjny transakcji [...]) w zbiorze o nazwie S. w celu stosowania metod statystycznych. Rachunek ten ma w zbiorze Spółki status rachunku zamkniętego. Saldo należności wymagalnych na dzień zamknięcia rachunku ([...] października 2009 r.) wynosi [...].

W związku z powyższym, Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 tej ustawy. Przepis ten nakazuje uznać przetwarzanie danych osobowych za dopuszczalne m.in. wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2). Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376 ze zm.). Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Spółka jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który **stanowi, że** banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania (pkt 1) bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. Spółka), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane,

z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.

Odnosząc się do przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącej udostępnionych przez Bank, a związanych z zadłużeniem wynikającym z bezumownego debetu na rachunku, przede wszystkim zaznaczyć należy, że Generalny Inspektor wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania tej decyzji. To stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. W szczególności przytoczyć w tym miejscu należy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, gdzie stwierdzono, iż „[b]adając bowiem legalność przetwarzania danych osobowych, GODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”. Mając na uwadze, że aktualnie przetwarzanie kwestionowanych przez Skarżącą danych osobowych w zbiorze Spółki następuje wyłącznie w celu stosowania metod statystycznych, a Skarżąca swój wniosek opiera na fakcie przedawnienia roszczenia, wskazać należy, że przedawnienie roszczenia nie ma żadnego wpływu na dopuszczalność przetwarzania danych osobowych przez Spółkę, a w szczególności zaś na dopuszczalność ich przetwarzania w celu stosowania metod statystycznych. Z punktu widzenia przepisów Prawa bankowego okolicznością istotną dla oceny dopuszczalności przetwarzania danych osobowych przez Spółkę jest bowiem termin wygaśnięcia zobowiązania, zaś przedawnienie roszczenia nie skutkuje wygaśnięciem zobowiązania. Doktryna prawa wskazuje jednoznacznie, iż „przedawnione roszczenie nie wygasa, tylko zamienia się w tzw. zobowiązanie niepełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji” (Dmowski Stanisław, Rudnicki Stanisław, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza. Część ogólna, Warszawa 2009). Podobnie wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach, który w wyroku z dnia 20 maja 2009 r. (sygn. akt V ACa 156/2009) stwierdził: „[p]przedawnienie nie powoduje wygaśnięcia roszczenia, a tylko to, że zmienia się ono w tzw. zobowiązanie niepełne (naturalne), którego cechą jest możliwość uchylenia się dłużnika od zaspokojenia roszczenia, niemożność jego przymusowej realizacji”. Upływ w marcu 2004 r. okresu przedawnienia roszczenia nie świadczy zatem o wygaśnięciu zobowiązania w tej dacie. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że art. 105a ust. 4 Prawa bankowego, przewiduje, że banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. Stosownie do art. 105a ust. 5 Prawa bankowego, przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadku, o których mowa w ust. 4, może być wykonywane przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania. W stanie faktycznym niniejszej sprawy brak jest podstaw do uznania, że przed dniem wydania decyzji upłynęło 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a zatem, że minął okres, w którym Spółka może przetwarzać dane osobowe Skarżącej w celu stosowania metod statystycznych. Zatem, przetwarzanie w zbiorze Spółki udostępnionych przez Bank danych osobowych Skarżącej dotyczących bezumownego debetu na

rachunku znajduje aktualnie oparcie w przepisach prawa, co skutkuje brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).